

et langt Spring, og mange Steder er Understøttelserne desværre blevet nægtet. Ligesom det ærede Medlem fra Svendborg (P. Andersen) vilde jeg være veltilfreds, om man kunde finde en Form, hvorved Hjælp kunde ydes til dem, der virkelig har Hjælp behov, og som har Ret dertil ifølge det foreliggende Lovforslag.

Laurits Jensen: Jeg vil først bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak, fordi han har fremsat dette Lovforslag om Fornyelse af Loven af 16. December 1918 om Understøttelse til mindre næringsdrivende. Som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget er det særlig for Hovedstadens Vedkommende, at Loven har gjort stor Nytte. Naar vi her i København i Løbet af 3 Maaneder har behandlet 1200 Andragender fra smaa næringsdrivende indenfor Handel og dermed beslægtede Erhverv, er det et Bevis for, at denne Lov har været nødvendig. Naar vi derefter er fremkommet med Andragende til Regering og Rigsdag om Fornyelse af Loven, er det paa Basis af, at er den nødvendig, bør den fornyes, og er den ikke nødvendig, koster det ikke det offentlige noget, vi paafører ikke Stat eller Kommune nogen som helst Udgift, hvis Loven ikke bliver nødvendig.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pitzner) mente jo, at Loven i det store og hele kunde undværes. Jeg har ud fra min praktiske Erfaring den stik modsatte Opfattelse: det er lige saa nødvendigt at faa denne Lov fornyet, som det i sin Tid var at faa den gennemført. Billedet skifter og har i høj Grad skiftet indenfor Kredsen af de Ansøgere, som er kommet til os for at faa Understøttelse i Henhold til denne Lov. Nogle gaar ud, og andre kommer til, men i det store og hele sporer man ikke for Hovedstadens Vedkommende nogen stærk Aftagen i Antallet af Andragender om disse Understøttelser. Fra Organisationernes Side gøres der et virkelig effektivt og grundigt Undersøgellesarbejde, saaledes at denne Lov afhjælper den virkelige Nød, i mange Tilfælde, tør jeg sige, den bitre og skjulte Nød, thi mangfoldige af de Mennesker, som er blevet hjulpet i Henhold til denne Lov, har derved undgaaet Fattigvæsenet, som de sidst af alt har villet ty til, ikke mindst for deres Børns Skyld. Mange af de smaa næringsdrivende har deres Børn og nære paa-rørende anbragt rundt omkring i Forretninger, paa Lagre, Kontorer o. s. v., og

derfor vil de for Børnenes Skyld nødigt af alt ty til Fattigvæsenet. Jeg tør derfor sige, at denne Lov har gjort sin Virkning og Nytte i hvert Fald for Hovedstadens Vedkommende. Jeg er fra en Række Henvendelser fra Provinsen meget vel klar over, at der paa mange Omraader er Misfornøjelse til Stede, men Misfornøjelse vil der altid opstaa, og meget af den Misfornøjelse, der er kommet frem, er sikkert ogsaa berettiget, men jeg haaber, at hvis Loven bliver fornyet, vil den komme til at gøre den tilsigtede Nytte. Mange Steder omkring i Landet begynder Loven først nu at virke, selv i store Byer har de været overordentlig langsomme med at sætte dette Apparat i Gang og virkelig komme de Folk til Hjælp, som trængte til Hjælp.

Overfor den højtærede Minister og overfor det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, vil jeg gerne pege paa en enkelt Stand, som i særlig høj Grad under Krigen og ogsaa nu efter Krigen føler sig trykket af Forholdene. Det er Gadehandlerne, de virkelig professionelle Gadehandlere, ikke de tilfældige Gadehandlere, som er det i Dag og i Morgen er noget andet, men de Gadehandlere, som staar i deres Organisation og lever af deres Arbejde som næringsdrivende ved Gadehandel. Jeg ved, der fra dem er rettet en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, og jeg ved ogsaa, at den højtærede Minister stillede sig overordentlig velvilligt og forstaaende deroverfor, men der var intet i de vedtagne Love, der gav ham Bemyndigelse til at give dem Understøttelse. Jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Minister og Udvalget at tage under Overvejelse ogsaa at komme dem til Hjælp. De kan i høj Grad tiltrænge Hjælp.

Jeg vil understrege, at den Hjælp, der er ydet, og den Hjælp, som bliver ydet, er en supplerende Hjælp, en Hjælp til dem, som ikke har nok at leve af, men som har det overordentlig kummerligt og smaat, og som netop gennem denne Lov skal have Hjælp til at holde sig oven Vandet. — Hermed har jeg den Ære at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Da alle Talerne har anbefalet Lovforslaget til Fremme, er der ikke Anledning for mig til at opholde mig synderligt ved den Omstændighed, at der har været nogen Forskel i Bedømmelsen af Lovforslagets Nødvendighed. Jeg kan indskrænke mig til at